

.Posudek oponentky disertační práce Jiřího Špilauera

Zdeněk Fibich

Nálady, dojmy, upomínky

Jiřího Špilauera znám ze studií jako nadaného adepta oboru. Nemohu zatřít+

Že jeho disertační práce byla pro mne o to větším zklamáním. Naděje vzbuzoval

Její titul, bohužel bez upřesňujícího podtitulu, a proto hned po prvním zalistování

Musí potencionální čtenář šok. Práce sestává z uniformních popisů skladeb

Na úrovni studia analýzy z prvních ročníků hudební vědy, aniž čtenář zjistí, k čemu mají

Sloužit. Práce tak představuje jakousi nezbytnou přípravu pro následující

Vědecké odpovědi, které takto popsaný materiál klade. Zarážející sám o sobě

Už samotný fakt, že Fibichovy Nálady atd. označuje jako cyklus, což jeho popisy

zřetelně vylučují. Zcela stranou nechává také otázku řazení skladeb do cyklů včetně

vřazování starších skladeb, dále relevantní srovnávací materiál, a

v neposlední řadě otázku programní, spíše terminologicky adekvátněji

otázku poetické hudby, která úzce souvisí nejen se vztahem k A. Schulzovi,

ale i s výstavbou romantických cyklů lyrikových skladeb obecně. Za zcela

nedostatečný považuji seznam literatury, který odpovídá povaze práce-

Je mi líto, že vzhledem k absenci zásadní vědecké otázky nemohu práci

K obhajobě doporučit.

Buštěhrad, 28.8.2018

Prof. PhDr. Marta Ottlová

fA